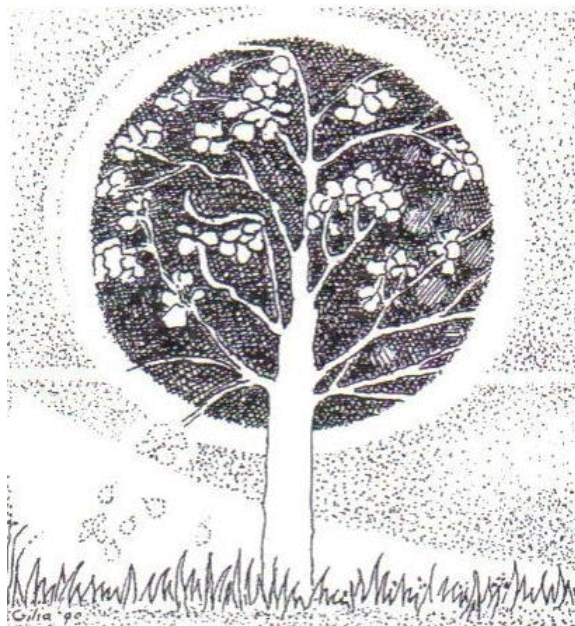

**VIERING VAN DE
ZEVENDE ZONDAG
VAN PASEN**

*'Vader, ik bid dat zij allen
één mogen zijn
zoals Gij in mij en ik in U.'*
(Johannes 17)

INTREDE.

K.: Gij uit de dood verrezen *t.: P. Verhoeven*
 ten leven opgestaan, *m.: A. Arbeau*
 in ons die niet als wezen
 ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
 behoudt ons in het graf.
 De machten namaakgoden
 verwaaien als het kaf.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*Voorzien van allerlei apparatuur
 en zowat alles
 gemechaniseerd geautomatiseerd,
 hebben de mensen het nu
 van groot tot klein toch nog
 drukker dan mensen ooit;
 ze komen tijd tekort.
 Zaak en vermaak leggen
 in onze tijd beslag
 op arbeidstijd en vrije tijd
 op werkdag en rustdag.
 Ergens goed voor of nodig?
 Dat niet zozeer, maar
 de mens van nu lijkt
 niet anders meer te kunnen.*

*Welkom u allen hier
 omwille van elkaar,
 in Gods naam samen.*

+

Lied.

K.: Die bang naar Emmaus vluchtten
 op niemand meer gehoopt,
 die tijd en wereld duchtten
 ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Waak over je gevoelens . . .
 't worden je gedachten.

Waak over je gedachten . . .
't worden je woorden.

Waak over je woorden . . .
't worden je daden.

Waak over je daden . . .
't wordt gewoonte.

Waak over je gewoonten
't wordt je geweten.

Waak over je geweten . . .
het is je hele wezen.

BEZINNING.

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Je unieke plaats
in het leven beseffen -
dat brengt vrede.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Je gedragen, geborgen weten
door en bij Iets en Iemand -
dat brengt vrede*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

*Bij alle ups en downs
vertrouwen in het leven houden -
dat brengt vrede.*

**A.: GIJ HART GIJ BRON VAN LEVEN
ONTFERM U OVER ONS
GIJ ADEM ZIEL IN MENSEN
ONTFERM U OVER ONS.**

GEBED

Laten we ons niet spiegelen
aan pracht en praal -
niet hangen aan eerbetoon
en loftuiting -
niet opgaan
in hebben en halen,
in veel en nog meer.

Laat ons vrede vinden
in wat goed en mooi -
echt en oprecht -
sober en goudeerlijk is -

laat ons gaan met U,
die ons en alle leven
doorwasemt en van dag
op dag van harte bezielt
tot in eeuwigheid.

AMEN.

Lied. Wees voor mij (1c) *t.:W. Barnard*
m.:W. Vogel

EERSTE LEZING. Catharina Visser
Verborgen grand

Soms, als wij ons samen neerbuigen, zoeken wij geen grote woorden, willen wij het liefst maar zwijgen en genieten van de verborgenheid bij elkaar en bij u, nabije Heer. In die verborgenheid halen wij diep adem. Al onze ingewikkelde gedachten leggen wij af. Onze slijpende pijn trekt weg en wij raken stil en leeg in het besef van het bestaan van de dingen, het wonder van ons leven en uw verscholen aanwezigheid die ons langzaam openbaar wordt.

Juist in deze stilte kunnen wij neerdalen in de verborgen grond onder ons leven die ook de verborgen grond is onder het bestaan van de hele mensheid. Zo komen wij in aanraking met het kloppende hart van vrienden en vreemden, dichtbij en ver weg; zo horen wij de ademhaling van de aarde, voelen de stroom die ons allen verbindt en worden we gevoelig voor de liefde die alle verstand te boven gaat.

Lied. Wees voor mij (1c)

HET EVANGELIE. Johannes
17,20-26

Jezus sloeg zijn ogen ten hemel en bad: 'Vader, ik bid dat zij allen één mogen zijn zoals Gij in mij en ik in U; dat zij ook in ons mogen zijn opdat de wereld gelove dat Gij mij gezonden hebt. Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die Gij mij geschonken hebt, opdat zij één zijn zoals wij één zijn, volmaakt één. Dan zal de wereld erkennen, dat Gij mij hebt gezonden en hen liefgehad zoals Gij mij hebt liefgehad.

Vader, ik wil dat zij die Gij mij gegeven hebt met me mogen zijn waar ik ben, opdat zij de heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij mij voor de grondvesting van de wereld gegeven hebt. Rechtvaardige Vader, al heeft de wereld U niet erkend, ik heb U erkend en dezen hier hebben erkend dat Gij mij gezonden hebt. Uw naam heb ik hen geopenbaard en ik zal dit blijven doen, opdat de liefde waarmee Gij mij hebt liefgehad ook in hen zal zijn.'

Lied. Wees voor mij (1c)

MEDITATIE.

*'Dat zij allen één mogen zijn
zoals Gij in Mij en Ik in U . . .
allen één, volmaakt één.'
(Naar Johannes 17)*

Onze huidige samenleving overwaardeert de individualiteit van de mens ten koste van zijn verbondenheid. De sociale, ecologische en spirituele dimensie zijn onderontwikkeld gebleven. In de landbouw zijn mensen bezig met land en dier; ze zijn ermee bezig en worden er door bezig gehouden. Van oudsher was de boer op een vanzelfsprekende manier verbonden met waar hij woonde en met de natuur. Het kon met anders. Maar deze heel vanzelfsprekende houding en vakbekwaamheid zijn door vergaande modernisering en specialisering in de agrarische sector nagenoeg verloren gegaan. De landbouw en ook de samenleving als geheel werken vaak tegen aarde en natuur in. Ze zijn er buiten gaan staan. De mens ziet zich als centrum van de schepping. Wetenschap en techniek zijn in opmars. Intuïtie, reflectie, verbondenheid-ervaren zijn in diskrediet geraakt. Is de mens enkel rentmeester, beheerder, 'boswachter' in de natuur zoals de christelijke wereld is gaan suggereren? Hij is toch allereerst partner, participant, 'genoot' in de schepping?

(Naar Evelyne Schreurs Landbouw en spiritualiteit)

Kort orgel

*Er is een cultuurverandering nodig.
We moeten proberen opnieuw verbindingen
te leggen, zowel horizontaal als verticaal.*

*Horizontaal met de wereld om ons heen,
met de andere mensen in onze samenleving
en met de natuur waarvan wij deel uitmaken.*

*Verticaal met onze diepste innerlijke krachten,
met het besef dat wij deel uitmaken van iets
wat groter en sterker is dan wij.*

*Bij onze verbondenheid past een zorgzame,
liefdevolle omgang met alles wat kwetsbaar is:
met andere mensen, de natuur en met onszelf.
(dr. Herma Wijffels-van der Weide, 2009)*

Rond de euro zijn problemen ontstaan terwijl de recente wereldwijde crisis nog niet bezworen is. In wat dieper gravende beschouwingen rond en achter het nieuws wordt steeds vaker benadrukt dat er niet alleen en niet allereerst sprake is van een economische crisis, maar ook en vooral van 'n ecologische en politieke crisis en uiteindelijk een crisis van de hedendaagse ontwikkelde westerse mens en van de cultuur die hij in een eeuwenlang proces tot stand gebracht heeft.

Eertijds wist de mens zich in heel zijn bestaan afhankelijk van de natuur waarmee hij zich - in afhankelijkheid - intens verbonden wist en waarin hij zijn - onderhorige - plaats kende. Door de wetenschap daartoe in staat gesteld en uitgedaagd is de mens de natuur steeds meer gaan observeren, in kaart brengen en zij is door de techniek 'voor consumptie' klaar gemaakt. De hedendaagse mens is zich steeds meer centrum en meester van het leven gaan voelen en steeds minder afhankelijk van de natuur die voor hem een voorraadschuur, een bron van energieën, een recreatiepark is geworden. Maar de mens van hier en nu is - geleerd en kundig - daarmee ook buitenstaander geworden; hij is vervreemd van zijn eigen nest en basis. Verwondering en eerbied zijn hem verregaand vreemd geworden en het besef te delen en thuis te zijn in een groot geheel van leven - mysterievoller dan hij ooit denken en dromen kan - deze aangeboren intuïtie is hij kwijt geraakt en daarmee ook zijn gevoel van geborgenheid, de basis voor een oeververtrouwen in het leven. Dit gemis brengt mensen ertoe hun toevlucht te nemen tot allerlei verdovende surrogaten. Door hun bakermat, hun nest te negeren, heeft de westerse mens zich in de nesten gewerkt.

Een Duitse soldaat keerde na jaren terug uit Russische gevangenschap. Hij was blij terug te zijn, maar begon zich na enkele weken niet echt thuis te voelen. Hij voelde, dat de ster verdwenen was, - dat het geheim zijn thuis niet meer bewoonde. Er werd alleen nog maar aan de oppervlakte geleefd. Er werd druk gepland, gebouwd, hersteld, gefunctioneerd. Maar het eigenlijke was weg. De sfeer van vertrouwen en verwachten was verdwenen. En waar deze ster uit het hart verdwijnt, voelen mensen zich niet meer thuis. Thuis ontstaat door samen uit te kijken naar het geheim dat onder ons woont.

(Ernst Wiechert *De verloren ster*)

Thuis-in-het-leven ontstaat door samen uit te kijken naar het geheim dat onder ons woont en dat ons tegelijk grenzeloos te boven gaat. Het is vanuit deze intuïtie dat momenteel allerwegen opgeroepen wordt tot herbezinning en tot 'n wezenlijke verandering van denken en doen. Dit vraagt om geduld en trouw; stemt hoopvol.

*'Dat zij allen één mogen zijn
zoals Gij in Mij en Ik in U . . .
allen één, volmaakt één.'*

BELIJDENIS

Marialied; t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

Het kan het verhaal zijn
van een bloem die in schaduw stond
tot zij in het bladerdek
licht van zonlicht vond.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

Het kan het verhaal zijn
van een bloem kleurloos in de knop
tot het morgenlicht haar raakt
kleurrijk bloeit zij op.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

Het kan het verhaal zijn
van een bloem die verscholen staat
in het alledaagse groen
waar zij opengaat.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

ONDERBREKING

Collecte orgelspel
Brood en Beker

Lied.

BROOD EN BEKER

V.: *Een stem die ons roept
boven alles uit -*

*een hand die ons leidt
door alles heen -*

*Een woord dat ons vraagt
telkens weer -*

*een einder die ons trekt
zolang we onderweg zijn -*

*een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
in het ongewisse verkeren;
het blijft niemand bespaard.*

*Bid voor die zwak en oud bijstaan;
dat zij alle zorg blijven opbrengen.*

*Gedenk hen met wie wij
lief en leed deelden en
die ons zijn voorgegaan.
Met eerbied noemen we:*

*Bid voor die omkomen van honger -
door geweld - in het verkeer.*

*Bid voor hen, jonge mensen, die
voor vrede en veiligheid uitgezonden,
lijf en leden riskeren, 't leven verliezen.*

Bid voor die achterblijven, - treuren.

Er zij licht, vrede, rust.

GEBED AAN TAFEL

Gezongen, gezegd

A.: **Een glimp van U** *t.: P. Verhoeven*
 in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
 het leven gedeeld;
 in de beker gedronken
 ons dagelijks lief en leed.

V.: *Voor ons die zien hoe koren
 opschiet uit de aarde en
 dat graan van het land komt -*

*voor ons die in brood de aarde
 proeven die het laat groeien,
 de zon die het warm koestert,
 bron en regen die het drenken -*

*voor ons die weten dat brood
 in 't zweet des aanschijns
 gezaaid gemaaid geogst
 en met zorg bereid wordt -*

*voor ons is brood wat het was
in Jezus' handen: sprekend teken
 van het mysterieuze leven,
 waarin alles en allen delen en
 dat zich eens als Licht en Liefde
 zal openbaren -*

*voor ons is te eten géven
met anderen genáde delen;
voor ons is te eten vrágen
allernaasten, medemensen
 deelgenoot maken van
het geluk dat we beleven,*

*de moeite die we doen,
de zorgen die we kennen,
het verdriet dat we hebben -*

*voor ons is samen eten,
alledag thuis en nu samen hier:
tijd en eeuwigheid,
aardedonker en hemels helder
delen met die bij ons zijn en
met allen die ons zijn voorgegaan.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Daarom eten wij nu dit brood,
om goed te weten
dat alle leven is gegeven
en dat alwat is en alwie zijn
met elkaar het bestaan delen
tot alles zal zijn voldragen.*

*Daarom drinken wij de beker,
om goed te weten
dat wij zijn geroepen,
om lief en leed, zoet en zuur
van harte met elkaar te beleven en
trouw te doen wat te doen staat
tot alle leven is voltooid.*

*Bid daarom
zoals ons is geleerd te bidden.*

ONZE VADER

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN

Woord en lied

*Gekomen is de lieve met . . .
Zoek rust, neem de tijd
en verwonder je over
wat de natuur te bieden heeft
aan kleur, hoop en verwachting.*

Lied. Wees gegroet o sterre (1c) *t.: A. Huybers
m.: A. Hamers*

*Gekomen is de lieve mei . . .
Zoek rust, neem de tijd
en zie om naar elkaar;
deel in andermans vreugde
draag elkaars lasten.*

Lied. Wees gegroet o sterre (1c)

*Gekomen is de lieve mei . . .
Zoek rust, neem de tijd
en keer in jezelf;
ervaar wie je van harte bent
en naar wie en wat onderweg.*

Lied. Wees gegroet o sterre (1c)

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar bij lief
en leed met hart en handen.
En zegene ons God en Goed
in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL